

1. Obiekt

RUINY ZAMKU

2. Czas powstania

XIII - 1 poł.

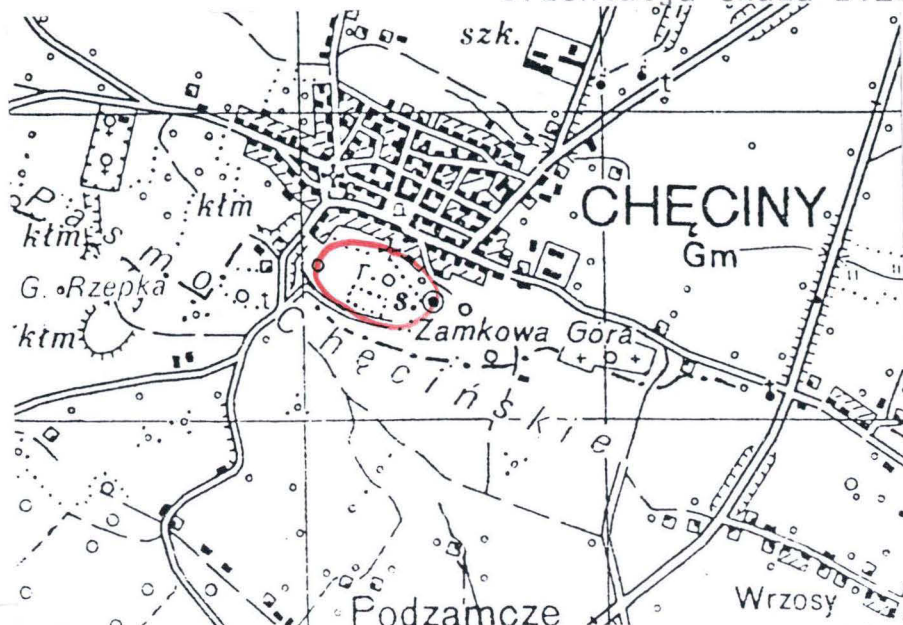
XVII w.

3. Miejscowość

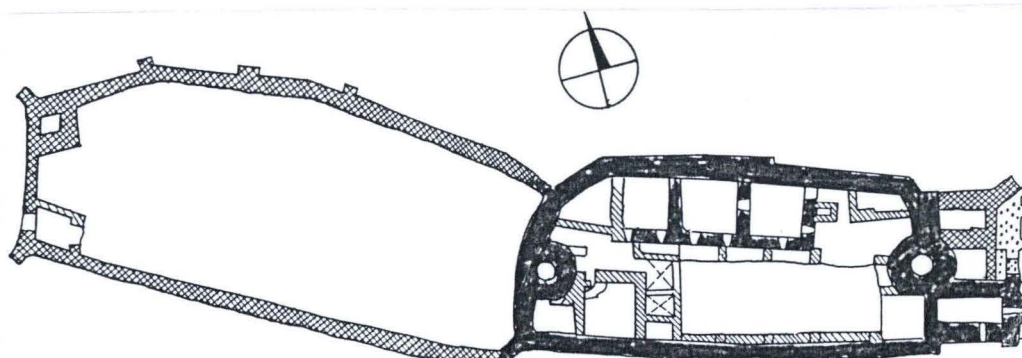
CHĘCINY

11. Zdjęcia, rzut, przekrój, sytuacja, orientacja

Orientacja skala 1:25000

Widok na wieżę środkową i
zamek dolny - od strony
wsch.

Rozwarstwienie murów na podstawie
J. Rozpędowskiego.

4. Adres

nr hipoteczny

5. Przynależność administracyjna

województwo kieleckie

gmina Chęciny

pow. WIELCE

6. Poprzednie nazwy miejscowości

7. Przynależność administracyjna
przed 1 VI 1975

województwo kieleckie

powiat Kielce

8. Właściciel i jego adres

obiekt w trakcie komunalizacji

9. Użytkownik i jego adres

J.W.

10. Rejestr zabytków

Nr 265 data 15.02.1967

Zamek warowny zapewne wzniesiony w k.XIII w., w okresie rządów Wacława Czeskiego, przez namiestnika królewskiego - bpa Jana Muskatę. W jego pobliżu znajdowała się wówczas wieś "Hancin"/obecnie Starość/Hancin/.

W I fazie budowy powstały mury obwodowe zamku górnego flankowane dwoma wieżami od wsch. i zach. oraz jednopiętrowy budynek wysunięty przed wieżę wsch. Wjazd prowadził przez bramę we wsch. murze obwodowym.

Najstarsza wzmianka źródłowa o zamku pochodzi z 1306 r. Ok. 1312 przeszedł ostatecznie w ręce królewskie Władysława Łokietka; ok. 1325 r. u jego stóp zostało założone miasto - Chęciny.

Zapewne na początku XIV w. przy pn. murze obwodowym wystawiono prostokątny budynek mieszkalny; w tym samym stuleciu wzniesiono przedbramie, nad którym, na przełomie XIV/XV w. wybudowano kaplicę, zabudowano także przestrzeń między przedbramie a budynkiem przy wieży wsch.

Jeszcze w XIV lub już w XV w. dobudowano od zach. zamek dolny zwany też przygródką. Całe założenie uzyskało wtedy swój ostateczny kształt.

Na podstawie późniejszych opisów można odtworzyć średniowieczny charakter zamku. Prowadził do niego jeden wjazd od wsch. po moście drewnianym, na murowanych filarach, pięcioprzęsłowym zadaszonym, przed samą bramą - z mostem zwodzonym. c.d. wkładka nr 1.

Sytuacja - zamek na wzgórzu o wysokości ok. 50 m.n.p., w pd.-zach. części Gór Świętokrzyskich, w Paśmie Dymińskim. Położony 15 km na pd.-zach. od Kielc, przy dawnym trakcie krakowskim; obecnie w granicach administracyjnych miasta Chęciny. Góra Zamkowa ma kształt wydłużony na linii wsch.-zach. o spadzistym stoku pd. i łagodnym pn., na którym ścieżki komunikacyjne od strony śródmieścia. Jedyna droga dojazdowa biegnie u stóp wzgórza, po stronie pd., aż do wsch. partii zamku. Stok zbocza pn. jest odsłonięty prawie na całą długość założenia zamkowego/drzewa wycięto w 1997 r./.

Materiał i konstrukcja - zamek posadowiony jest na skale z litego wapienia, wzniesiony z różnorodnego materiału budowlanego, niekiedy użytego wtórnie, szczególnie w partiach najmłodszych. W częściach najstarszych przeważa miejscowy wapień dewoński /do wypełnienia szpar użyto odłamków cegły gotyckiej oraz drobnych głazów narzutowych/; w młodszych - wiele elementów z piaskowca gałęzickiego i podzameckiego a także "pinczaka", nieznaczna ilość miejscowych wapieni i cegła rozbiórkowa. Jednolicie ceglane są górne partie dwóch okrągłych wież. Materiał budowlany był łączony na zaprawę wapienno-piaskową. Niektóre partie murów są oszkarpowane. Sklepienie kolebkowe o łuku odcinkowym występuje nad dwukondygnacyjnym pomieszczeniem "skarbcza" w części pd.-wsch. zamku górnego; zabezpieczone współczesnym daszkiem o konstrukcji drewnianej krytym papą. Korony murów na niektórych odcinkach - zabezpieczone szlichtą cementową-wapienną. Nad wieżą środkową - "kołnierz" z ciętych płyt wapiennych/?/. W wieży wsch. - stalowe kręcone schody na taras widokowy, strop żelbetowy, korona murów współcześnie podwyższona cegłą klinkierową. Na dole i na tarasie wylewka cementowa. Wyjście na taras zabezpieczone daszkiem metalowym. Na dole i na tarasie - wylewka cementowa. W bramie zach. - dwuskrzydłowa krata z metalowych prętów.

Rzut - przystosowany do rzeźby terenu, z czytelnym podziałem na zamek górny i przylegający do niego od zach. - dolny. Oba mają zarysy murów obwodowych wieloboczne, wydłużone równoleżnikowo. Na zamku górnym - dwie wieże na planie koła, do wschodniej przylegają bardziej wysunięte na wsch. reszty budowli "skarbcza" i "przedbramia". Wieża zach. jest usytuowana w linii zach. muru obwodowego, bardziej wysunięta do wewnątrz niż na zewnątrz. Po stronie pn. - także przy murze - pozostałość "wielkiego domu" na planie prostokąta wydłużonego na linii wsch.-zach., z trzema prostokątnymi pomieszczeniami /murami piwnic/ w układzie jednotraktowym. Przy wieży wsch. - od pd.-wsch. - mury "skarbcza" o zarysie prostokąta zaś od pn.-wsch. pozostałości umocnień bramnych. Zamek dolny z jedną wieżą na planie czworoboku w najbardziej na zach. wysuniętym narożniku murów obwodowych i ze zbliżonym w planie do prostokąta fragmentem budynku z furtą w narożniku pd.-zach.

c.d. wkładka nr 1.

14. Kubatura	15. Powierzchnia użytkowa zamek górny - ok.1 200 m ² zamek dolny - ok.1 300 m ²	16. Przeznaczenie pierwotne zamek obronny	17. Użytkowanie obecne trwała ruina
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja <ul style="list-style-type: none"> - po 1945 r. zabezpieczono zagrożone partie zamku, odbudowano wieżę wsch. i środkową/rekonstrukcja z cegły/, obłożono ich otwory strzelnicze kamieniem, sporządzono wieńcowate przykrycie wieży środkowej, zamurowano wyłomy murów na różnych odcinkach, - w l. 1959-1961 - na zamku były prowadzone badania przez Politechnikę Wrocławską/IHASiT/oraz przez Zespół Badań nad Polskim Średniowieczem UW i PW; w tym czasie znaczne partie zamku górnego odgruzowano/m.in. piwnice "wielkiego domu", "skarbiec" otrzymał ściankę działową od strony zach., drzwi wejściowe i okno.. - w 1967 r. Jerzy Rozpędowski opracował "Projekt techniczno-roboczy muzeum i konserwacji ruin..." - w nie wielkim zakresie zrealizowany, - ok. 1974 r. - społeczna akcja porządkowania ruin zamku, która nie przyniosła większych efektów, - 1991 r. - opracowano projekt tarasu widokowego na wieży wsch.; po jej stronie pn.-zach. uzupełniono ubytek murów, - 1993 r. - zabezpieczono sklepienie "skarbcza", opracowano projekt schodów w wieży wsch. - w 1994 r. - zrealizowano klatkę schodową wieży wsch., opracowano projekt zadaszenia wyjścia na taras, - w 1995 r. oczyszczono "skarbczyk" i "lapidarium", uzupełniono instalację elektryczną w wieży wsch. - w 1996 r. - prowadzono prace archeologiczne na zamku dolnym, kontynuowano prace przy wieży wsch. - w 1997 r. - wyrównano teren zamku dolnego po badaniach archeologicznych, zakończono prace przy wieży wsch., odgruzowano /samowolnie/ zagłębienie w partii "przedbramia" i nadmurowano mur przy wieży wsch. /prace w toku/ 		19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje) Obiekt w trakcie prac konserwatorskich. - mury obwodowe zamku górnego w stanie przeważnie dość dobrym/szczególnie odcinek pd./, brak większych wyrw, fugi w niektórych partiach uzupełnione, korony zabezpieczone szlichtą, przemurowane, - wieża wsch. - w stanie dobrym /po konserwacji w 1994-1996 r./ z uzupełnionymi ciosami kamienia i fugami, - wieża środkowa - w stanie dostatecznym, z koroną murów zabezpieczoną kamiennym "kołnierzem", - ruiny "wielkiego domu" - odgruzowane, mury poprzemurowane z uzupełnionymi wyrwami, - mury "skarbczyka" - w trakcie konserwacji/brak stropu między kondygnacjami, sklepienie piętra oczyszczone i zabezpieczone/, - mury "trójkąta" wymagają odgruzowania, - mury obwodowe zamku dolnego w bardzo złym stanie, z licznymi wyrwami, obłuzowanym budulcem, wypłukaną zaprawą i spękaniem; korona murów poszarpana, - wieża zach. w stanie bardzo złym- podobnie jak mury obwodowe, z wyrwami, obłuzowanymi kamieniami, spękaniem. 20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie <ul style="list-style-type: none"> - zabezpieczenie wieży zach. - prace konserwatorskie w obrębie zamku dolnego. 	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

Archiwum Główne Akt Dawnych w Warszawie, Archiwum Skarbu Koronnego, Oddz.LVI, sygn.G6,k.5-9/Lustr.z 1508 r./; tamże, Oddz.LVI, sygn.G6,K.25-26/Lustr.z 1512 r./; tamże, Oddz. XVIII, sygn.29,k. 180-188 /Lustr. z 1569 r./; tamże, Oddz. XVIII, sygn.69,k. 212-213 /Lustr. z 1615 r./; tamże, Oddz. XVIII, sygn.19,k.148-159/Lustr. z 1602 r./, tamże, Oddz. XVIII, sygn.36,k.98-103 /Lustr. z 1765 r./; tamże, Oddz.LVI, sygn.G6,k.72-78/Lustr.z 1775 r./, tamże, Oddz. XLVI, sygn. 98,k.64-79 /Lustr. z 1789 r./.

22. Bibliografia

W. Grześliński, Monografia Chęcin, Kielce 1908.
A.Szyszek-Bohusz, Trzy nasze zamki. Czersk, Chęciny, Ogródzieniec, Sprawozdanie Komisji do Badań Historii Sztuki w Polsce, t.VIII, 1912, s.232-270.
Katalog zabytków sztuki w Polsce, T.III. Województwo kieleckie, z.4. Powiat kielecki, opr.T.Przytkowski, Warszawa 1957,
B.Guerquin, Zamki w Polsce, Warszawa 1974.
D.Czapczyńska, J.Janczykowski, Gotycki zamek w Chęcinach - próba rekonstrukcji, TKUiA, T.XIX, 1985.

23. Źródło ikonograficzne i fotografia (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

J.F.Carossi, Reisen durch Verschiedene Polnische Provinzen, t.2, Leipzig 1781, tabl.I, II.
F.P.Usener, Ansichten von Krakau und der Gegen, MDCCCV, album w zbiorach MN Kielce, sygn.MS/M/1710.

24. Uwagi różne

25. Opracował

tekst mgr Anna Adamczyk 1997
imię, nazwisko, data, podpis
plany, rysunki mgr Anna Adamczyk 1997
imię, nazwisko, data, podpis
zdjęcia fotogr. j.w.
imię, nazwisko, data, podpis
miejsce przechowywania negatywów WO. PSOZ Kielce

Karta po wypełnieniu podlega ochronie na podstawie przepisów prawa autorskiego

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwisko wypełniających)

27. Załączniki

1-3.

1. Miejscowość CHĘCINY	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) Ruiny zamku.	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) c.d. p.12,13,
---------------------------	--	---

c.d. p.12

W wejściu z mostu do bramy osadzone były prawdopodobnie dębowe wrota w kamiennym ostrołukowym obramieniu; po lewej stronie była niewielka furtka. Wzmocnienie obrony przedbramia stanowiła wieża wsch., na której od strony zach. założone były dwie kondygnacje ganków drewnianych/na wysokości ok. 4,60 i 9,40 m/- zapewne zaadaszonych. Na szczycie wieży prawdopodobnie były machikuły, zwieńczenie mógł stanowić stożkowy dach gontowy. Drugą okrągłą wieżą /środkową/ ochraniała przejście na zamek dolny, przy niej również był ganek drewniany/na wysokości ok. 9,40 m/. Przyjmuje się, że wysokość muru obwodowego zamku górnego również wynosiła ponad 9 m, w ich zwieńczeniu znajdowały się strzelnice szczelinowe i zręby osłonięte abrazurami, za którymi - od strony wewnętrznej - były drewniane ganki straży. Pierwotnie kaplica znajdowała się nad przebramiem /jej wąskie ostrołukowe okna są widoczne na miedziorycie J.P. Carossiego z 1778 r./. Częściowo zachowany do dzisiaj budynek w pd.-wsch. narożniku /błędnie określany jako kaplica/ był trójkondygnacyjny. Przylegał do niego również dwupiętrowy aneks wypełniający pd.-wsch. narożnik dziedzińca, na którego elewacji wsch. znajdowały się wejścia do izb i założone były na I i II piętrze drewniane ganki, przechodzące na wieżę i na przedbramie. Między budynkiem pd.-wsch. a przedbramie od strony wsch. wieży znajdował się jeszcze jednopiętrowy budynek. Pn. część dziedzińca zajmował dom mieszkalny przy murze obwodowym, prostokątny jednotraktowy, piętrowy. Izby na piętrze były dostępne jedynie z drewnianego ganku założonego na elewacji od strony pd., łączącego się zapewne przez ganek na elewacji wsch. bocznej z gankiem założonym na murach obwodowych i wsch. zabudowaniach. Do domu mieszkalnego przylegał od zach. budynek kuchni w pn.-zach. narożniku dziedzińca. W zach. murze obwodowym zamku górnego, po pn. stronie wieży, było przejście na przygródek - zamek dolny, po pochylni lub po moście zwodzonym. Koronę murów zamku dolnego o wysokości zbliżonej do murów - górnego, zapewne wieńczył krenelaż z zębami wyposażonymi w strzelnice, za którym kryły się ganki drewniane. Wieżę w narożniku pn.-zach. nakrywał dach gontowy, pod którym były hurdyce. Podwórze pełniło funkcję gospodarczą. Wg opisu z 1602 r. tylko budynek w narożu pd.-zach. był murowany, pozostałe były drewniane. Mieściły się w nich kuźnie, stajnia, piekarnia.

W średniowieczu zamek chęciński pełnił funkcję militarną - ochraniał granice Małopolski od strony pn., ponadto mieściło się w nim więzienie stanu i skarbiec. Zmiana systemu obronnego /przejście na system flankowy/ na przełomie XV/XVI w. przekreśliła jego znaczenie strategiczne, używano go odtąd jako pomieszczenie administracyjne, lokując tu sąd, kancelarię, archiwum a później mieszkanie starostów.

W 1576 r. starosta Stanisław Dębiński odremontował częściowo zamek, zakończono także rozpoczęte jeszcze w XV w. wykuvanie studni na dziedzińcu zamku dolnego /cysterny gromadzącej wody opadowe o głębokości dochodzącej do ok. 30 m/. W 1607 r. plądrują go i podpalają rokoszanie Zebrzydowskiego; odbudowuje w 1610 r. starosta Stanisław Branicki. Na zamku górnym wzniesiono wtedy budynek nowej kuchni przy wieży środkowej, murowane arkady podtrzymujące ganki, w elewacji wsch. - nową bramę o formach późnorenesansowych, nowy most wjazdowy. Wybito dodatkową bramę od zach. do zamku dolnego. Kaplica od ok. 1602 r. mieściła się na piętrze pn. domu mieszkalnego. Stan zamku z tego okresu dość wiernie oddaje opis w lustracji z 1627 r.

W 1657 r. podczas najazdu szwedzkiego wojska Rakoczego zdewastowały zamek, rezydencja starostów zostaje przebiegona do Podzamcza Chęcińskiego; tam też wywożone są elementy dekoracyjnej kamieniarki z marmurów i piaskowca.

Wkładkę założył: Anna Adamczyk, X. 1997 r.
(imię, nazwisko, data)

VERTE !

Miejsce przechowywania negatywów: WO. PSOZ. Kielce

c.d. p.12

W 1707 r. zamek został ponownie zniszczony przez Szwedów, po 1794 r. następuje jego całkowite opuszczenie - popada w ruinę.

W okresie saskim minerolog Filip Carossi bawiąc w Chęcinach wykonał sztych zamku, z czasu z przed rozbiórki. Po III rozbiórce Polski Austriacy w przeciągu kilku lat rozebrali mury zamkowe, wywożąc kamień do budowy traktu krakowskiego, ponadto okoliczna ludność wyłamywała budulec dla potrzeb budowlanych.

Zimą 1914-1915 r. Austriacy ostrzeliwali zamek ze wsi Tokarnia/Rosjanie mieli punkt obserwacyjny na wieży wsch./ . Zniszczeniu uległa górna ceglana część środkowej wieży a także mury obwodowe we wsch. części.

Pierwsze prace konserwatorskie prowadzono od początku XX w. Jeszcze przed I wojną światową proboszcz tutejszej parafii odrestaurował część ściany pn. ,rekonstruuując dość dowolnie dwa otwory okienne. Po wojnie ruinami zajęło się Polskie Towarzystwo Krajoznawcze, staraniem władz konserwatorskich zabezpieczono niektóre najbardziej zagrożone partie murów, zalesiona została część Góry Zamkowej od strony pn.

W czasie II wojny światowej niemiecka firma Schalingier budując drogi w GG podjęła eksploatację kamienia w dwóch punktach Góry Zamkowej. Po 1945 r. zabezpieczono zagrożone partie ruin, odbudowano basztę środkową i wsch. postępując dość dowolnie przy rekonstrukcji /w środkowej wieży wprowadzono nowe neogotyckie okienka i betonowe zwieńczenie cylindra/.

W 1960 r. Zespół Badań nad Polskim Średniowieczem Uniwersytetu Warszawskiego i Politechniki Warszawskiej prowadził prace badawcze na zamku.

Styl - zamek gotycki z końca XIII w., przebudowywany w XV, XVI i XVII w.

c.d. p.13

Bryła - z resztami murów obwodowych czytelnymi na wszystkich odcinkach, rozciągniętych równoleżnikowo, stosownie do grzbiету wzniesienia. Mury zamku górnego - na poszczególnych odcinkach - mają bardziej wyrównane korony niż mury zamku dolnego. Dwie wieże - wsch. i środkowa, cylindryczne w kształcie, o zbliżonej do siebie wysokości; każda z widoczną pojedynczą odsadzką. Wieża wsch. ma zwieńczenie zbliżone w formie do zaokrąglonego krenelaza zaś zachodnia - nakrywą z gzymsem, tworzącą rodzaj "kołnierza". Wieża zach. jest niższą od pozostałych, prawie równo ściętą, zbliżoną do prostopadłościanu.

Elewacje - z kamiennymi murami obwodowymi, od pd. i pn. szeroko rozciągniętymi, z widocznymi sylwetami trzech wież, z których dwie pierwsze od wsch. są cylindryczne a zach. - czworoboczna. Niektóre załamania muru obwodowego - oszkarpowane. Od strony pn. w partiach zamku górnego widoczne prostokątne charakterystyczne wyłamanie ku górze, z dwoma otworami okiennymi "wielkiego domu", pod łukami odcinkowymi. Na całej długości muru obwodowego od pn. tylko trzy szkarpy, czwarta już przy wieży zach. Elewacja wsch. /dawna frontowa zamku/ z wysuniętymi do przodu partiami "skarbcza/od pd.-wsch./ i "przedbramia"/od pn.-wsch./, nad którymi góruje wieża usytuowana nieco z tyłu. Ściana wsch. "skarbcza" z odsadzką na dwóch poziomach, na osi prostokątnie wyłamaną ku górze, z dwoma otworami okiennymi nad każdym wyłamaniem /dolny - prostokątny, górny - pod łukiem odcinkowym/. Pozostałość dawnego muru kurtynowego w kształcie zbliżona do leżącego prostokąta, opięta trzema szkarpami.

c.d. wkładka nr 2.

1. Miejscowość CHĘCINY	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) Ruiny zamku	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) c.d.p.13. Rzut i sytuacja - na odwrociu.
---------------------------	---	--

c.d.p.13

W murze tym - na dole - prawie pośrodku elewacji, otwór furty pod łukiem odcinkowym. Wyżej, widoczna pozostałość bramy wjazdowej o bogatej niegdyś dekoracji architektonicznej. Dwa cokoliki oprofilowane, o boniowanych licach, z których jeden prawie przy budowli "skarbcu" a drugi na krańcu pn. - wyznaczają jej dawną szerokość. Obok cokolika pd., w zachowanej wyższej partii ściany widoczna wąska półkoliście zamknięta, przesklepiona konchowo-wnęka. Wieża kamienna tylko w najwyższej partii ceglana, z widocznym na licu zarysem kolebkowego sklepienia budynku niegdyś usytuowanego między "skarbcem" a "przedbramie". W części ceglanej wieży - wąskie otwory strzelnicze prostokątne w ciosowych obramieniach. Wieńczy ją współczesny "krenelaż". Od strony pd. również widoczne rozciągnięte na grzbiecie góry mury obwodowe z sylwetami trzech wież, górujące nad skalistym urwiskiem. Elewacja zach. zamku dolnego, z nieregularną linią kamiennego muru obwodowego opiętego dwoma szkarpami, z których jedna przy narożu wieży zach.; prawie pośrodku tych partii murów - ostrołukowy otwór furty zaopatrzony w kratę.

Wnętrze - Zamek górny o zarysie wydłużonego wieloboku. Jego nawierzchnię tworzy wychodnia skały wapiennej. Wejście doń prowadzi przez furtę od wsch., obok dwukondygnacyjnego pomieszczenia "skarbcu" /w remoncie/ ku górze, obok wieży wsch. Po stronie pn.-wsch. - na nieco wyższym poziomie niż furta - prostokątne zagłębienie /przeciwwaga zwodzonego mostu ?/. W przyziemiu wieży otwór wejściowy zaopatrzony w drzwi i kratę. W jej wnętrzu schody stalowe kręcone na taras widokowy. Na elewacjach wieży czytelna odsadzka na wys. ok. 4,60/poziom dolnego ganku straży ?/ a także dawne wejście/na ganek górny ?/. Za wieżą, w narożniku pd.-wsch. wejście do górnej kondygnacji "skarbcu" - jednoizbowego prostokątnego, sklepionego kolebką o obniżonej strzałce łuku. Wzdłuż muru pd. - szerokie, półkoliście przesklepione arkadowe wnęki / niegdyś podtrzymujące chodnik straży/. Przy murze pn. - reszty piwnic "wielkiego domu" na planie wydłużonego na linii wsch.-zach. prostokąta, z trzema podobnymi pomieszczeniami w układzie jednotraktowym. Odgruzowane. Prawie na osi od zach. - w linii zach. odcinka murów obwodowych - wieża środkowa też cylindryczna, z widoczną pojedynczą odsadzką. Kamienna, w górnej części ceglana, z otworami strzelniczymi w ciosowych obramieniach. Korona jej murów osłonięta nakrywą z gzymsem. W dole wyłamany prawie prostokątny otwór. Między wieżą a "wielkim domem" w narożniku zagruzowana jeszcze kondygnacja piwnic tzw. trójkąta a w narożniku pd.-zach. zamku - reszty budowli niegdyś przylegającej do wieży środkowej. Przejście na zamek dolny - "przygródek" po stronie pn. wieży, strome, nachylone w kierunku zach. Zamek dolny - w obrębie murów obwodowych też wieloboczny, wydłużony na linii wsch.-zach., z widoczną warstwą ziemi, porośnięty trawą. W części pd.-zach. zagłębienie wykute w skale/dawna cysterna na wodę/. W najbardziej wysuniętym na zach. narożniku - czworoboczna wieża, niewysoka, z wyłamanym nieregularnym otworem wejściowym od wsch. W samym narożniku pd.-zach. pozostałości budowli na planie prostokąta i ostrołukowa furta prowadząca na zach. stok wzniesienia.

Wyposażenie - brak.

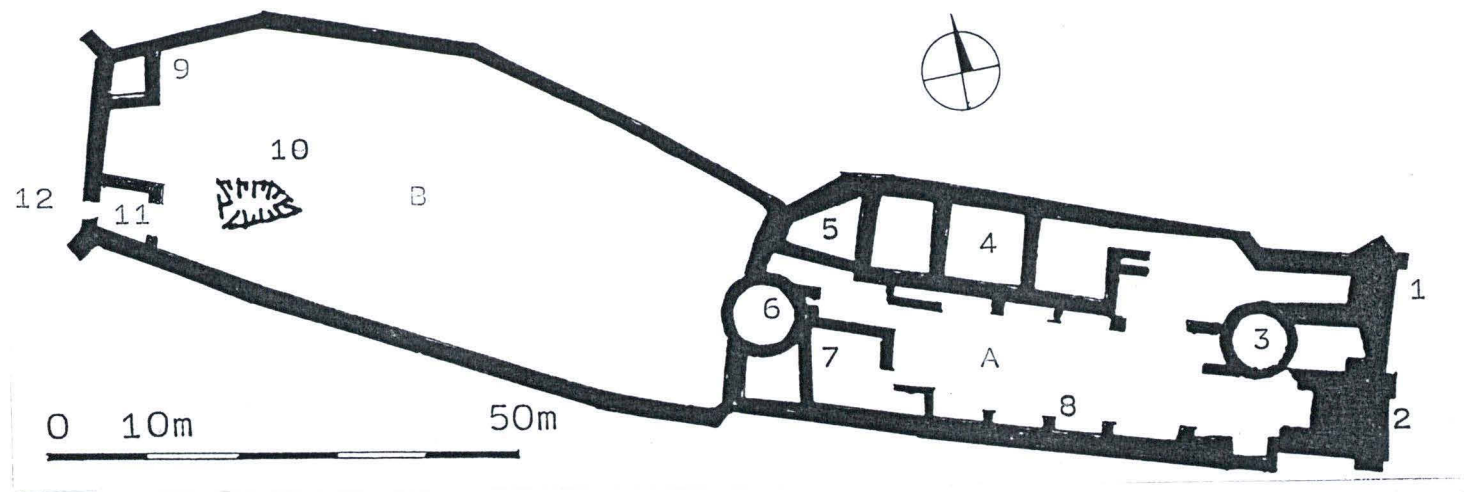
Instalacja - elektryczna.

Wkładkę założył: mgr. Anna Adamczyk X. 1997 r.
(imię, nazwisko, data)

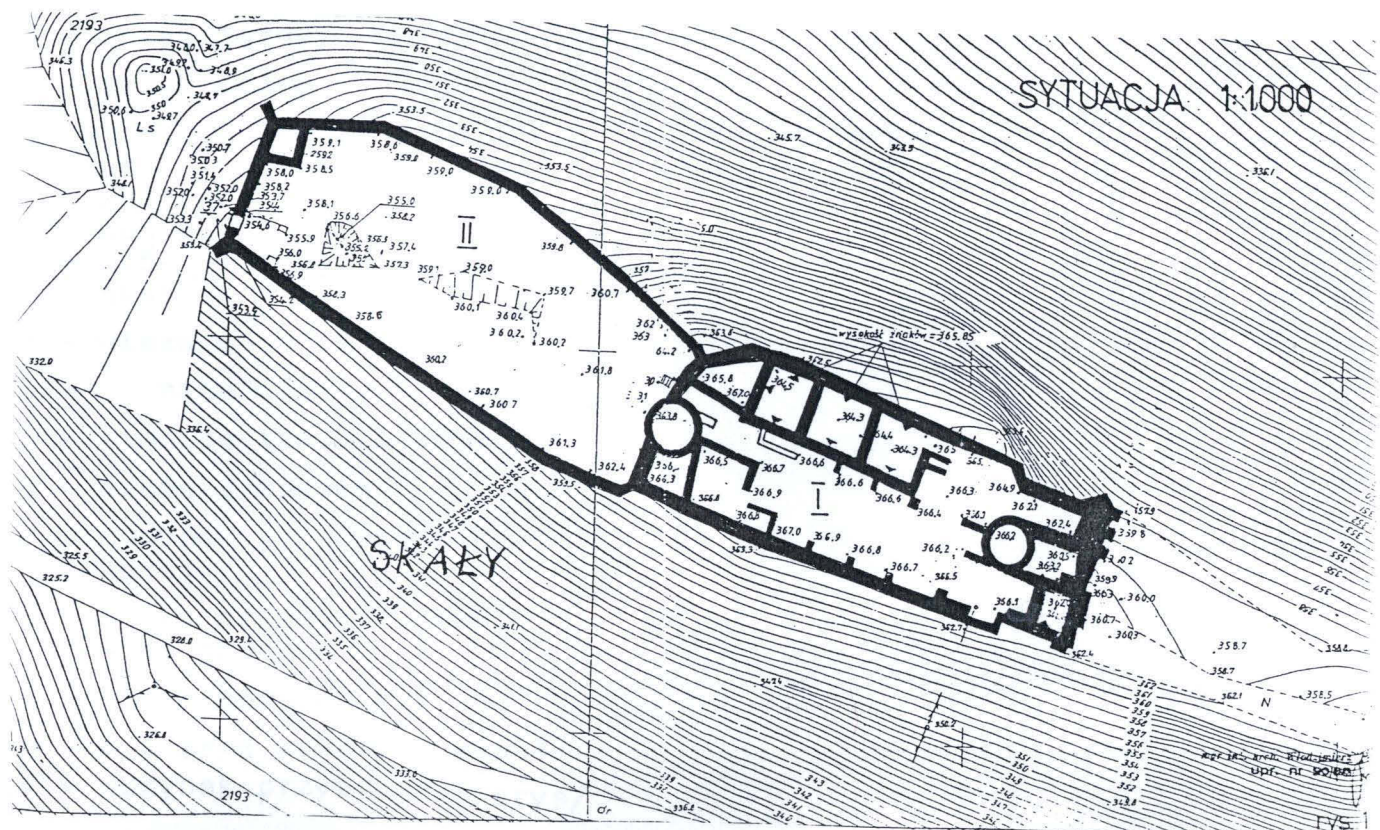
WO PSOZ Kielce

VERTE !

Miejsce przechowywania negatywów:

RZUT ZAMKU I SYTUACJA

RZUT ZAMKU I OBJASNIENIA POSZCZEGÓLNYCH JEGO PARTII:

A - zamek górny

B - zamek dolny

1 - przedbramie, mur kurtynowy

2 - izba sklepiona tzw. skarbczyk

3 - wieża wschodnia

4 - zachowane w zarysie piwnice "wielkiego domu"

5 - zagruzowana kondygnacja piwnic tzw. trójkąta

6 - wieża środkowa

7 - zarys budynku niegdyś dostawionego do wieży

8 - wnęki arkadowe podsklepiające chodnik straży

9 - wieża zachodnia

10 - cysterna, wykuta w skale

11 - zarys budynku przybramia zach.

12 - furta boczna zach.

1. Miejscowość

CHĘCINY

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

Ruiny zamku

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

Zdjęcia.

Wschodnia elewacja zamku górnego - widok od wsch.

Sciana wsch. "skarbcza".

Widok na mur kurtynowy "przedbramia".
Po stronie zach. - cokolik dawnej bramy
wjazdowej.

Przejsie na zamek górny u
stóp wieży wsch.

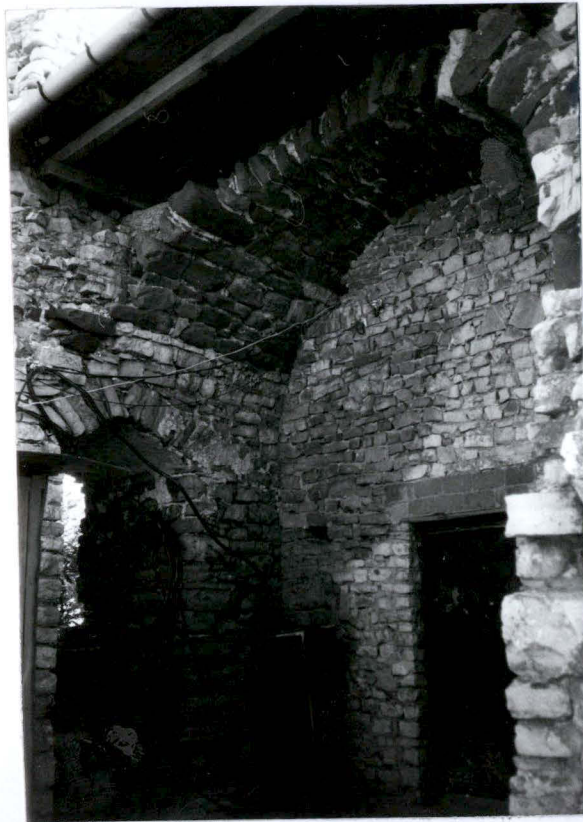
Wkładkę złożył: mgr. Anna Adamczyk X. 1997. r.
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów: WO. PS6Z Kielce

VERTE!

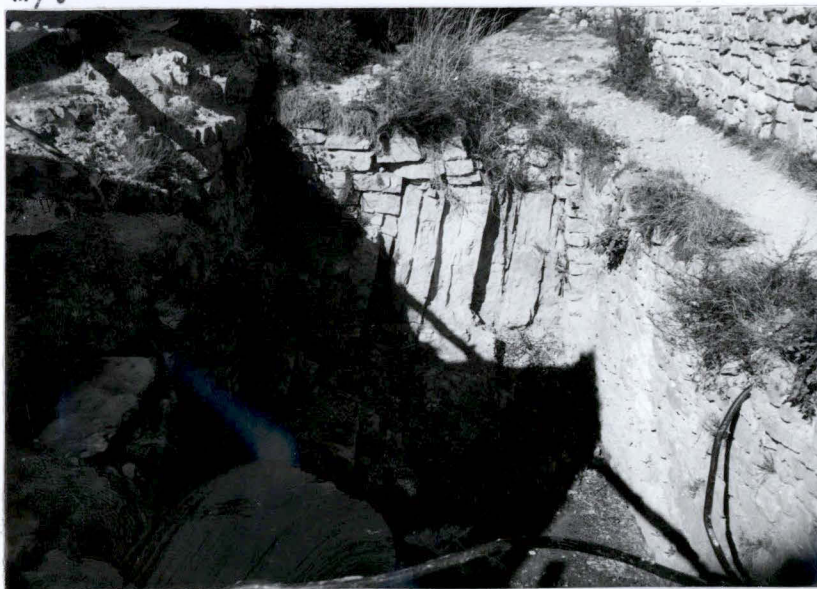
Teren po stronie pn.wieży wsch.-
dawniej główny wjazd na zamek gór-
ny.

Widok od strony zach.na wejście
do górnego pomieszczenia "skarbcy".

Piwnice "wielkiego domu"
po stronie pn. zamku górnego.

Zagłębienie przy wieży
/przeciw waga mostu zwodzo-
nego/.

Otwory okienne "wielkiego
domu" - widok od strony
pn.

